

**Alfwarsamme fägne-tanckar
til den promotions högtijd,
som i högt förnämy fo...**

Loschiöld, Andreas Martini,

1 Ic Fol. Okat.

Ålfvarsamme
Sägne - Tanczar

Til den

PROMOTIONS Högtid /
Som i högt Förnämt Folcks Bijnwistande prydeligen begicks
utthi den berömlige Kongl. ACADEMIEN i Ubo
den 26. Novembr. Anno 1694.

Da
PHILOSOPHIÆ CANDIDATERNA,
Dhe

Ehreborne och Högwällärde Herrar /

LAURENTIUS TAMMELIN,

ERLAND TÖRN

JEREMIAS WALLENIUS.

HENRICUS ALANUS.

JOHANNES TORPANDER

Den Förnämsta Heeder i Philosophia undfingo

denz till wälwensz Dienst utgifne

af.

Ag weet ey hwad för mig nu glimmar list som
Stiärnor /
Ibland wår Mulers Hoop / som ömnigt sig
framteer
Att skåda samma Glans / som tändes mer och mer
Iag menar träffa rätt / de äre Dygdens · Tärnor ;
Ach skriiden bättre fram ock skåden deras Prydna
Så mycket ey besee des Fagnand · Hyn ock Kropp /
Som full ey ringa är / dock är det Adla Hopp
Som wij om dem ha nått / in under Siälens Lydna /
Hwad annat Man kan see wid denna Acten driffwas
Det är ey någon Flård ell flychtigt Pappers · Wårck
Ett Ting som faller snart / men detta grannlig märck
Att hwar ock en af dem bepydde Krankar gifwes.
Sij detta är den Skrud som sådan Heder tjänar
Wist är och denna Krank som dem behedrar bäst
Och gör dem angenähm på denna Act och Fäst /
Hwar til iag önskar och Gud Nåden sin förlånar.
An wijsdare til Slut Iag ock uppå min Sijsda /
Mig sägnar då iag seer att i den Åhran fått
Som i Philosophien wål fyller up sitt Mått /
I sådant Upsått iag framhårdar seent och Tijda.

ANDERS ROSEHJÖLD.

NAn må wäl glädias åt wår Tijd/hwar i så
 många
 Af rätta Dygdens Folck nu ömnigt nog fram-
 gånga /

In under sådant Skydd som Himlen känner gott ;
 Jag säger med Ert Lof / O lärde i wår Prydna
 Ehr Lärdom gör hoos mig sig sandt Förslag om Lydna
 Då iag försäkrad seer / hwad Heder J ha fått.
 J ha från Bnga: Uhr Parnassens Högder klifwit /
 Och dem beskådat wäl / at Eder Musæ gifwit
 Af Castals: Udrar klar som har den rena Safft;
 Der af ock Himlen Ehr så wiida tänckt uphöija
 At han Ehr Möda swär wil riskelig förnöija
 Och gij en sådan Löön / sommister ey sin Krafft.
 Men hoo til sådan Skatt en Lycklig Herre blifwer
 Ar skyldig tusend Tack til Himlen som den gifwer
 Ar skyldig göra sig en så dyr Uga wärd.
 Ehr Flit har detta giordt / som sig betalas låter
 Med Lager, Krançar skön; iag måst nu stanna åter
 Och säga sådan Flit gör Ehr den Roo beskård.
 Men see hwad dröijer iag en sådan Frögd utropa
 Kring Nord och Sunnan Skog! O kommer nu tilhopa
 J tåcke Charites, du wackra Musers Skaar
 Och låt oss alla slått nu glädias och hembära
 De högwällärde Män ett fägna-Roop / en Ubra ;
 J Dygde: Nympher all / ach! Kommer warer snar.

Votum

VOTUM.

Armina lata alii vobis jam pandere certant,
Vobis qui Musis vos sedulitate probastis
Ut quoque nunc merito decorati abeatis honore
Aft. Ego non aliud quam vota relinquere possum,
Sint faciles Ergo nymphæ quæ numine dextro
Vos decorare insistent posituros denique Olympo.

SVEN Dahlman
Verml.

Jag är nu kommen in i Musers Lustegården
Der Heliconis Brunn meddehlar Safft och Must
Der wiffsheets reena Jär den ädla Siåhle-Wården
Tulförer hwar en Gåst en ojämförlig Lust.
Ja ojämförlig Wist är hon til at werdera
En måst för henne alt sin Crona lägga ned/
Hwad annat har förtiånt någt Præis bland Gåstwor fleras?
Hwem är som fågnas kan wid de olårdas Seed?
En sådan wiffsheets Art allena ålskas Liger
Hwars Gaendom i ett förnönligt Sinne står
Des ädli öfwer Gull och Jordens stättar wåger
Des åtrå annat alt fast wåjda öfweråar.
Det ha J och försökt J walde bland de lärde
Ehr åtrås högste Grad har stanadt der vthi
At til de lårdas Hoop J skullen blifwa wårde
Inskrifwas / och för Ehr den Hedren öpnadt bli
Hwad står nu mer igen / J Nympher Krankhar wåjden
Af Lagers Kwiistar dem Apollo ålstar måst
Beklåden dem och så med Råpor vthaf Sýden
Medh alt hwad slykan Tåd i weeten träna wåst.
Min ånstan fäller jag; O Nåde Sth bedugga
Des Wett och Dygder fler med tusend faldigt gott
At wij och vthi Frijd in under sådan Sångaa
Behagligt niuta så förökta Glådie = Mått.

JOHAN ERZER
Wahman.